

A REVERENDA MUNKARUHA!

EGY IDŐS PAP ÜZENETE FELSZENDELTELT TÁRSÁNAK

ÍME, A LEVÉL:

„Ezen a különleges napon a reverendád szebbnek tűnik számodra, mint egy menyasszonyi ruha. És helyénvaló a boldogság is, amely eláraszt téged már csak a gondolatától is annak, hogy viselheted, hiszen erre a pillanatra vártál szemináriumba lépésed óta. És én nem kívánhatok neked mást, mint hogy akkor is ugyanilyen boldog légy majd, amikor eleget kell tenned mindannak, amit ennek az egyszerű ruhának a színe jelent, beleértve halálod óráját is, amikor ez lesz a halotti ruhád.

Ma úgy tekintesz rá, mint menyasszonyi ruhára, amely lelkesedéssel tölti el barátaidat, családot és téged is. De bárcsak képes lennél majd ugyanezt a lelkesedést érezni akkor is, amikor a reverendád lesz a társad a magányban, kalitkád, amelyben Isten veled egyesül és megtisztít, öreg napjaid kényelmetlen remetelakja. De nyugodj meg: ez a ruha lesz vértizedet is, amikor a körülmények szükségessé teszik, feltéve, ha nem felejtet el védőöltözetként használni.

AZ IGAZAT MEGVALLVA,
A REVERENDA VISELÉSE
ÖNMAGÁBAN IS
AZ IMÁDSÁG EGYIK
FORMÁJA KELL, HOGY
LEGYEN.

De nehogy azt hidd, hogy ez automatikusan így lesz, ha magadra öltöd! Mert ez állandó erőfeszítést igényel.

A zsebei: elég nagyok és mélyek ahhoz, hogy beletehesd mindazt, amit majd másokkal megosztasz. Legyen mindig benne

valami, amit a rászorulóknak és a gyerekeknek adhatsz. Ne feledd, hogy lesznek olyanok, akik mindig megbecsülik majd azt a kis pénzt, aminek ők híján vannak. Mindenkinek szüksége lesz a mosolyodra és vigasztaló szavaidra, legalább annyira, mint a hangodra, amikor a szentmisén énekel. Ennek egészen egyszerű oka van: az embereknek mindenekelőtt arra van szükségük, hogy tudják, szeretve vannak, és még inkább, hogy ez a szeretet valódi.

Ha kifordítod, láthatod, hogy a reverendádnak van egy belső zsebe is a mellrészen. Ellentétben azzal, amit azok gondolnak, akik önmagu-

Ötvenöt évvel ezelőtt a papok a reverendát római gallérra cserélték, azonban ma egyre több fiatal pap szakít ezzel a szokással, és választja újra inkább a reverendát. Felszentelése alkalmából egy pap levelet kapott egyik idősebb paptársától, aki értékes tanácsokkal látta el őt ezzel az öltözéssel kapcsolatban, amely sok tekintetben árulkodik viselőjéről.

kat a papi öltözék divatszaktörtéjének tartják, ez a zseb nem nagyértékű írószköz tárolására való. Itt őrizd inkább féltve azokat a leveleket, amikre még nem tudod, hogyan válaszolj; jegyzeteidet, amikre felírtad mindazok nevét, akiknek megígérted, hogy imádkozol értük; a számlákat, amiknek befizetését magadra vállaltad a nálad szegényebbek helyett; azoknak a laccímét, akiket meg akarsz látogatni, tudva azt, hogy ők maguk nem fognak odalépni hozzád; hived kutyájának, macskájának, unokáinak és szeretteinek fényképeit, és két-három rajzot, amit a gyerekektől kaptál. Ez a zseb mindig legyen tele!

Legyen a reverendád köszikla is, amelyen összetörök az egód, amint gögössé válik viselkedésed, hiábavaló törekvések csábítanak, vagy váratlanul eltölt a büszkeség, és nem tudsz neki ellenállni. Legyen ez a reverenda szikla, amiben megkapaszkodhatsz, amikor úgy érzed, magával ragadna az élet sodrása.

**NE AGGÓDJ,
A REVERENDA
MINDIG HŰSÉGES
TÁMASZOD LESZ.**

Soha ne félj gyorsan magadra kapni, amikor egy hozzád közelállónak kell segítséget nyújtanod, még akkor se, ha így nevetségesnek tűnsz az utcán, és megmosolyog érte, aki lát.

Az ujjait sokkal jobban fel lehet gyűrni, mint egy sima ingét. Emlékeztessen ez arra, hogy a reverenda nem anynyira egyenruha, mint inkább munkaruha. Viszont soha ne györd fel az ujját másért, csakis azért, hogy megtehesd valamit mások szolgálatára; soha ne a saját terveid megvalósítása vezessen.

Őszintén remélem, hogy a reverendádon lesznek majd fehér foltok. A hátadon lévők annak lesznek tanúi, hogy megizzadtál a munkában, a mellkasodon lévők tanúskodnak a könnyekről, amiket te ejtettél vagy mások, akik arcukkal a válladra borulva bizalmasan elsírták mindennapi kis gondjaikat, vagy megosztották veled életük nagy terheit. Lesznek köztük fölösleges vesződésgek, de valódi tragédiák is. Azt kívánom, hamarabb lásd meg ezeket a fehér foltokat a reverendádon, mint az első hajszálat a fejedben.

Soha ne félj összegyűrni vagy bepiszkítani a reverendádat, hogy a rászorulákon vagy a sebesülteken segíts. Ne habozz kitépni belőle egy darabot, hogy bekötözz vele egy sérülést vagy lelki sebet. Emlékezz rá, hogy szélsőséges esetben mások számára még kabát is lehet, hogy felmelegedjenek, vagy sátor, hogy alatta töltsék az éjszakát. Használódjon el minél előbb reverendád anyaga, és látszódjanak a térdén és a vállán a kopás nyomai! Ezek a nyomok azoknak az éjszakáknak a jelei lesznek, amiket térdén állva átímadkoztál mások keresztjét hordozva. És kopjon meg az anyag attól is, hogy sokszor ültél és hallgattál meg másokat.

A reverendádat kell szeretned, nem pedig a személyt, aki viseli. De főleg, minden más előtt, szeresd az egyházat, amelytől kaptad. Sőt, még inkább szeresd Krisztust, szeresd Őt végtelen szeretettel, mert Ő az, aki téged az egyháznak adott. Ez nekem már elég, hogy végtelenül hálás legyek Neki ezért!

Ui.: Nagyon gyorsan rájössz majd, hogy majdnem minden utas a metróban vagy a buszon meg van győződve róla, hogy több joga van ülve maradni, mint egy reverendát viselő papnak. Az igazat megvallva, teljesen mindegy, hogy igazuk van-e, vagy sem, ez teljesen másodlagos. Ami igazán számít, az az, hogy amikor mások gyűlölnék téged, nem Istent gyűlölik rajtad keresztül. Az emberek száma, akik téged – időnként ferde szemmel – néznek, egyre nőni fog: reverendád különösen észrevehetővé tesz téged. De egyeseket el is bizonytalaníthat, és azok száma, akiknek van elég bátorságuk, hogy odalépjenek hozzád és beszéljenek veled, egyre csökkenni fog.

Kevesen mernek majd kritikával illetni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne lenne miért kritizálni. A reverendád nem egy késztermék csomagolása, ezt soha ne felejtsetd el. Az Úr legnagyobb irgalmában öltöztetett fel téged ebbe a szövetbe, hogy eltakarja tökéletlenségedet és gyengeségeidet.”